

„Lalki nie są słodkie jak muppety. Lalki to wyobrażenia człowieka, bogowie, istoty pełne znaczeń”.

Peter Schumann,
Bread and Puppet Theatre

Województwo
Śląskie

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Muzeum Śląskie w Katowicach jest instytucją kultury Samorządu Województwa Śląskiego współprowadzoną przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Muzeum
Śląskie

Muzeum Śląskie w Katowicach
ul. T. Dobrowskiego 1
40-205 Katowice
tel. 32 779 93 00
www.muzeumslaskie.pl

www.facebook.com/muzeumslaskie
www.instagram.com/muzeumslaskie
www.twitter.com/muzeumslaskie

Muzeum Śląskie wyróżnione w międzynarodowym konkursie na najlepsze europejskie muzeum European Museum of the Year Award 2017

ŽIVA
AWARD FOR THE BEST
SLAVIC MUSEUM

Wyróżnienie za otwartość
i dbałość o publiczność

→ Ali Bunsch, projekty kostiumów
← do sztuki „Zwyrtalowa muzyka”, 1970

PROG
MOW
LALKI

PROGRA-
MOWANIE
LALKI

ALI BUNSCH
W KOLEKCJI CENTRUM
SCENOGRAFII POLSKIEJ

18.09.2020
3.01.2021

Muzeum
Śląskie

Główną część sali ekspozycyjnej zajmuje odtworzona scena teatru lalkowego wybudowana według projektu scenograficznego do „Zwyrtałowej muzyki”, zainspirowanego pracami Alego Bunscha. Na kulisach i zastawkach można odnaleźć motywy graficzne nawiązujące do folkloru góralskiego, a na stojaku i parawanie zwisają lalki wykonane w pracowni Teatru Ateneum. Siła wyrazu postaci i uwydatnienie cech osobowości są zawarte w ich kształcie plastycznym. Rozmiar czy skala poszczególnych części lalek mają wpływ na emocje, jakie wyrażają np. duża głowa, powiększone oczy czy przerysowane dłonie.

„Dziecko jest nieświadomym poetą. Poeta jest świadomym dzieckiem”.

Krystyna Miłobędzka

Zabawa w teatr może być podstawą do kształtowania wrażliwości przyszłego świadomego widza. Zwiedzający ma możliwość poznania podstawowych pojęć związanych z teatrem lalek oraz różnic między teatrem dramatycznym a lalkowym, gdzie bohaterem może być przedmiot, zwierzę czy postać fantastyczna.

Ali Bunsch to jeden z najwybitniejszych scenografów w powojennym teatrze polskim. Jego prace były nie tylko niezwykle atrakcyjne wizualnie, ale przede wszystkim stanowiły pogłębione studium rzeczywistości, wyłaniające się za pośrednictwem ciekawych metafor. Umiejętnie czerpał inspiracje ze świata dziecięcej wyobraźni i nie bez wpływu na projektowane przez niego lalki pozostała świadomość stosunku dziecka do zabawki.

Urodził się w 1925 roku w Bielsku w rodzinie artystów: ojciec był malarzem i dramaturgiem, dziadek rzeźbiarzem, a wuj – powieściopisarzem. Studiował w Krakowie (1940–45), najpierw w Kunstgewerbeschule, potem malarstwo i scenografię w Akademii Sztuk Pięknych. Działał również w Podziemnym Teatrze Niezależnym Tadeusza Kantora (1943–44). W pracy zawodowej związał się głównie z teatrem lalek. Wywierał znaczący wpływ na kształt tej sceny. Został uznany za twórcę polskiego typu lalki – kukły o prostym, geometrycznym kształcie. Jego scenografie były niezwykle atrakcyjne wizualnie. Czerpał inspiracje z folkloru i świata dziecięcej wyobraźni. Debiutował w Starym Teatrze w Krakowie, od 1952 roku pracował w gdańskiej Miniaturze. Zrealizował blisko 200 spektakli w teatrach lalkowych i ponad 100 w teatrach dramatycznych, m.in.

w Teatrze Wybrzeże i Teatrze Dramatycznym w Warszawie. Zmarł w Gdańsku w 1985 roku, dzień po premierze ostatniego spektaklu „Lodoiska”.

Wystawa czasowa
Kurator wystawy: Jolanta Niedoba
18.09.2020 – 3.01.2021

Ali Bunsch, projekt lalki
do sztuki „Zołnierz i bieda”, 1971